

The National Interest: Hlasování v OSN signalizuje problémy pro americkou protiruskou koalici

- CZ24 News | 7. března 2022

Globální protiruská koalice při OSN, kterou vytvořily Spojené státy, čelila vážným problémům. Tento názor vyjádřil v článku pro [The National Interest](#) odborník na mezinárodní problémy Ted Carpenter.

[Ted Carpenter](#)

Bidenova administrativa se chlubí výjimečnou jednotou mezinárodního společenství v boji proti moskevské speciální operaci na Ukrajině. Hlasování OSN je však dalším důkazem toho, že tvrzení o takové jednotě jsou hrubě přehnaná.

2. března 2022 přijalo Valné shromáždění OSN rezoluci odsuzující zvláštní vojenskou operaci Ruska na Ukrajině a požadující okamžité stažení ruských ozbrojených sil z této země.

Bidenova administrativa byla s výsledkem spokojena. A na první pohled k tomu její lídři měli důvody, protože drtivá většina hlasů byla pro. Pro rezoluci hlasovalo 141 zemí, pouze pět hlasovalo proti – Rusko, jeho tři spolehlivé spřátelené státy – Bělorusko, Sýrie a Severní Korea – a také Eritrea.

Hlubší zkoumání výsledků hlasování mimo tento povrchní obrázek však odhaluje některé zajímavé a znepokojivé výsledky týkající se hlasování.

Jedním z těchto bodů, který okamžitě upoutá pozornost, je velký počet členů, kteří se zdrželi hlasování.

Protože USA přikládají tolik důležitosti budování drtivé koalice proti Moskvě, vyžaduje to jistou dávku odvahy, aby se k ní ostatní země odmítly připojit. Bylo by snazší hlasovat „ano“, zejména proto, že nezávazná rezoluce byla čistě symbolická a nevyžadovala ze strany členských států OSN žádné významné kroky. A přesto třicet pět zemí odmítlo uspokojit Spojené státy a místo toho se rozhodlo zdržet se hlasování.

Některá jména zemí na seznamu, které se zdržely hlasování, příliš nepřekvapila.

Středoasijské státy Kazachstán, Tádžikistán a Kyrgyzstán byly od pádu Sovětského svazu silně ovlivněny Moskvou. Totéž lze říci o Arménii. Kuba je od sovětských dob dlouholetým ruským spojencem a nové levicové režimy Latinské Ameriky v Nikaragui, Bolívii a Salvadoru usilují o finanční a politickou podporu Ruska. Moskva tvrdě pracuje na rozšíření svého vlivu do těchto a dalších zemí v regionu. Někteří další ruští přívrženci, zejména Turkmenistán, Uzbekistán a Venezuela, se rozhodly nevolit vůbec, což byl procedurální ekvivalent zdržení se hlasování.

Mnohem větší překvapení však vyvolal výskyt dalších zemí v tomto seznamu. Skutečnost, že právě ony se zdržely, jasně ukazuje na hranice vlivu Washingtonu. Samozřejmě mezi nimi bylo i několik států z Blízkého a Středního východu tradičně vzdorujících USA, především Alžírsko, Írán, ale největší rána Americe ze všech zemí této skupiny byl – Irák. Vzhledem k velké vojenské a ekonomické závislosti Bagdádu na Spojených státech by si člověk mýsl, že irácký hlas měl být pevně v kolonce „ano“.

Dalším velkým překvapením byla početná skupina afrických členských států OSN, které se hlasování zdržely. Do této skupiny patřily Burundi, Středoafriická republika, Kongo, Rovnicková Guinea, Mali, Mosambik, Madagaskar, Namibie, Senegal, Súdán, Jižní Súdán, Zimbabwe a pravděpodobně největší ekonomický a politický hráč na kontinentu – Jižní Afrika.

Několik dalších afrických zemí taktně nehlasovalo vůbec.

Pro oficiální Washington byl nejvíce alarmujícím znamením i fakt, že klíčové země jižní a východní Asie, zejména Indie a Čína, odmítly pro rezoluci hlasovat. Míra nespokojenosti Washingtonu s touto skutečností se ukázala, když Biden osobně kritizoval obě tyto země za jejich rozhodnutí.

Indie si nejen udržela svou neutralitu, ale strhla sebou i Srí Lanku a Bangladéš.

K zdržení se hlasování se navíc připojil i dlouhodobý protivník Nového Dillí a spojenec Washingtonu v bilaterální bezpečnostní smlouvě – Pákistán.

Vietnam a Mongolsko odmítly rezoluci podpořit.

Hlas prvního jmenovaného bylo pro USA obzvláště zklamáním, protože Washington se již léta aktivně dvorí Hanoji jako ekonomickému a bezpečnostnímu partnerovi.

Největší známkou potenciálních problémů pro americkou politiku však bylo rozhodnutí Číny zdržet se i tohoto bezzubého a symbolického opatření.

Přičemž hlasování o rezoluci pro Peking bylo snadným způsobem, jak udržet zdání jakéhosi balancování ve své politice vůči Rusku a také zdůraznit Moskvě, že sympatie a podpora ČLR mají určité meze. Rozhodnutí čínské delegace nepodpořit tuto rezoluci je důkazem toho, jak těsné se staly dvoustranné čínsko-ruské vazby. Je pravděpodobné, že hlavní překážkou uvalení smysluplných sankcí bude Čína.

Nyní, vzhledem k rostoucím vazbám mezi Moskvou a Pekingem, by bylo nereálné, aby američtí lídři očekávali, že Čína podpoří jakákoli realistická represivní opatření proti Rusku.

Otevřeně antagonistická politika Washingtonu dotlačila Rusko a Čínu k úzkému strategickému partnerství. Peking je dokonce schopen pomoci Moskvě zmírnit dopad jakýchkoli sankcí uvalených koalicí vedenou USA.

Bidenova administrativa se nepřestává chlubit výjimečnou jednotou mezinárodního společenství v odporu proti politice Moskvy v ukrajinské otázce. Jedním z oblíbených důkazů, které američtí představitelé uvádějí je, že i Švýcarsko se vzdalo staleté neutrality, aby se k rezoluci připojilo.

Hlasování OSN je však dalším důkazem, že americká tvrzení o takové jednotě jsou přehnaná. Když více než 20 % zemí účastnících se Valného shromáždění OSN odmítá podpořit čistě symbolické opatření prosazované Washingtonem, vypadá globální koalice vytvářená USA opravdu křehce.

Politologové často poznamenávají, že takové koalice bývají „míle široké a jen palec hluboké“.

V tomto případě, vzhledem k rozsahu dezerce z jejich řad, je koalice vedená USA proti Rusku pravděpodobně jen půl míle široká a dokonce méně než palec hluboká.

AUTOR: Ted Carpenter

Překlad: Pokec24